

Jaroslav Svěcený: V Čechách máme ty nejlepší hudební školy

V roce 2024 uplynulo 80 let od úmrtí Františka Drdly, jehož jméno nese základní umělecká škola.

V jediný večer tak v Městském divadle došlo ke spojení Drdlových skladeb, Roku české hudby a hosta Jaroslava Svěceného, který má s dílem žďárského skladatele osobní zážitky.

■ Lenka Kopčáková

Slavnost se konala 27. listopadu, v předvečer výročí Drdlova narození. V hledišti seděli hlavně příbuzní mladých muzikantů. Na úvod večera ředitelka ZUŠ Františka Drdly Dana Foralová připomněla souvislosti, jak Žďár vzpomíná na slavného rodáka a vyjmenovala příklady.

Po Františku Drdlovi byla pojmenována Lidová škola umění Františka Drdly, později ZUŠ Františka Drdly.

V letech 1978–79 se škola přestěhovala na Doležalovo náměstí, kde vznikla Drdlova síň. „U nás ve škole máme i originální notový materiál přivezený po smrti F. D. z Vídně. Je to velký poklad, do kterého nahlížíme. Krásně jej uspořádal a zpracoval sborníř Jiří Libra,“ informuje ředitelka.

Další artefakty ze života Františka Drdly a jeho domácnosti jsou

uloženy v Moučkově domě. „V roce 2021 náš přední houslista Miroslav Vilímc (první houslista České filharmonie) vydal CD, na němž použil skladby Františka Drdly a Jana Kubelíka (největšího českého houslisty historie). František Drdla se hraje po celém světě, byť my zde ve Žďáře můžeme mít pocit, že jde jen o regionálního skladatele,“ poukazuje ředitelka ZUŠ.

Na internetu nalezneme mnoho podob jeho neznámějších skladeb Souvenir a Serenáda v podání světových umělců.

Jak také připomněl předseda sdružení rodičů ZUŠ Luboš Vintř, Rok české hudby se opakuje jednou za sto let a nikdo z nás jej již více neprožije. „Jsme rádi, že můžeme být u toho,“ řekl.

Ve významném roce vzpomenu na zušky, které se potýkají s důsledky podzimních záplav na severní Moravě. „Sdružení rodičů žďárské ZUŠ F. Drdly se rozhodlo, že výtěžek z dobrovolného vstupného na slavnostní koncert věnuje některé z těchto škol,“ oznámil.

Později Luboš Vintř uvedl pro ŽN, že na dobrovolném vstupném se vybralo úctyhodných 19.768 Kč. „Asociaci ZUŠ jsme poslali na její sbírkové konto rovných 20.000 Kč. Peníze rozdělí mezi ZUŠ Krnov, ZUŠ Bohumín a ZUŠ Jeseník,“ informuje Vintř.

KONCERT a vyprávění Jaroslava Svěceného o hudbě a jejích autorech byly posluchačským zážitkem. Foto: Lenka Kopčáková

Místostarosta Rostislav Dvořák s gesci městského školství, poděkoval rodičům, že své děti nechávají hudebně rozvíjet a podporují jejich vloh, stejně tak poděkoval učitelům ZUŠ.

Vzácný host večera, houslista Jaroslav Svěcený na podiu zavzpomínal, že před 23 lety natočil Drdlovu canzonettu na kompaktní disk s názvem „Musicians Freemasons“.

„Vyšla u nás i v Německu. Tato nahrávka je plná skladatelů, kteří byli zároveň svobodnými zednáři, např. Wolfgang Amadeus Mozart, Joseph Haydn, František Drdla, Jean Sibelius, Jaroslav Kocian a další. Tam jsem si uvědomil, že Drdlův odkaz je skutečně velký,“ uvedl.

Na úvod zahrál dvě Drdlovy skladby, které, jak Jaroslav Svěcený přiznal, doposud neznal. První se jmenuje Podzim a druhá Dialog.

Za doprovodu klavíristky Lucie Karlové zahráli část Sonatiny G Dur Antonína Dvořáka pro housle a klavír, kterou Dvořák věnoval svým dětem. „To nešlo jinak, na koncert ZUŠ, kde vystupují děti, jsem ji vybral záměrně,“ uvedl.

„Cením si toho, že tyto děti nehrají jen počítačové hry, ale i cvičí hudbu, zpívají a koncertují. To je zásadní zpráva pro budoucnost. Já jsem rád, že u nás máme nejlepší hudební školy napříč celou Evropou,“ řekl Jaroslav Svěcený.

Během koncertu posluchače bavil historkami o skladatelích, mnohdy zněl smích.

Tak jsme se třeba dozvěděli, že Johannes Brahms byl nejen špičkový skladatel, ale i člověk, který dokázal podpořit své kolegy, což není obvyklé ani dnes. „On se přimluvil u nakladatele Simrocka, aby Antonín Dvořák vydal Moravské dvojzpěvy. Fritz Simrock tehdy patřil k nakladatelskému Olympu, kde si skladatelé přáli mít vydané své skladby,“ říká houslista.

Jaroslav Svěcený také zahrál Brahmsovu skladbu, o níž řekl, že ji Brahms složil Kláře, manželce Roberta Schumanna k narozeninám. „Jak známo, Brahms ji platonicky velmi miloval a vztah vyjádřil hudbou. Za čtyři minuty a 30 vteřin je tam úplně všechno,“ dodal houslista.

Jaroslav Svěcený o Drdlovi

V očích Jaroslava Svěceného byl František Drdla člověk, který dokázal vést špičkově společenský život ve Vídni, dokázal se pohybovat v těch nejvyšších vrstvách a špičkově interpretovat klasickou hudbu. „Byl to člověk, který měl řadu nadání, výrazná osobnost české kultury,“ řekl přední houslista.

S klavíristkou zahráli Drdlův Dialog. „V Drdlově době komponovali housloví virtuosové a mistři jako byl Fritz Kreisler nebo náš Jaroslav Kocián. František Drdla si potrpěl na střídání taktů. Někdy ta kombinace překvapí, a někdy vás to dokonce rozhodí,“ usmíval se Jaroslav Svěcený. Drdlovu hudbu je prý třeba natrénovat a dostat do duše.

„Drdlův Dialog bych si měl představit u špičkových filmů, které sledujeme v kolonkách Filmy pro pamětníky, protože to je tak krásně čistě a melodicky napsané, na nic si to nehraje – a přitom to je hezké,“ uvedl před ukázkou.

Pro srovnání zahrál i skladbu dalšího skladatele 19. století, Niccolò Paganiniho.

A pak přišel moment, na který všichni čekali. Jaroslav Svěcený přinesl na pódium speciální kufr, z něhož vyňal vzácné housle. Hrál na ně přímo mistr František Drdla.

„Tyto housle jsou z roku 1859, máme je zapůjčené z Vídně. Postavil je jeden z nejlepších houslařů Andrea Postacchini. Po tomto pánovi je pojmenována houslařská soutěž, houslová soutěž i letiště,“ dodal s úsměvem.

Drdlovy housle představil jako špičkové postavený nástroj s krásnou barvou zvuku. Jak houslista vysvětlil, v Drdlově době ještě někteří virtuosové používali střívkové struny. „Ty nesnesou tlak a hraje se hlavně tahem. Na začátku 20. století se přecházelo na struny z kovu, které později vystřídaly struny z nylonu. Dnes již máme obrovskou škálu strun,“ uvedl.

Pak mistr Svěcený konečně zahrál na housle, které lahodily sluchu Františka Drdly. Byl to zážitek.

„Rád na nich hraji piano, protože ony jej mají absolutně čisté. Kvalitní housle poznáte podle toho, že piano nešustí, ale zní.“

(Pokračování na str. 9)

Vondráček a Šichtařová
s povolením
chránit vaši
peněženku

SVOBODNÍ
pravice bez korupce